

A Győri Ítéltábla mint másodfokú bíróság
Bf.III.23/2021/11.

A Győri Ítéltábla mint másodfokú bíróság Győrött, 2021. május 5. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

v É G Z É S T:

Az emberölés büntette miatt Terhelt1 ellen indított büntetőügyben a Tatabányai Törvényszék 2021. február 26. napján kihirdetett 3.B.178/2020/10. számú ítéletét helybenhagyja azzal, hogy a Tatabányai Törvényszék Gazdasági Hivatalánál 13/2021. szám alatt kezelt bűnjelek közül a 4., 5. és 16. tételszám alatti biológiai anyagmaradványok lefoglalását megszünteti és megsemmisíteni rendeli;

Terhelt1 vádlott által fizetendő bűnügyi költség összege 627.962,- (hatszázhuszonhétezer-kilencszázhatvankettő) forint.

A bíróság Terhelt1 vádlott vonatkozásában a kiszabott szabadságvesztés büntetésbe beszámítja az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetésétől a mai napig előzetes fogvatartásban töltött időt is.

Indokolás

[1] A Tatabányai Törvényszék 3.B.178/2020/10. számú ítéletében Terhelt1 vádlottat bűnösnek mondta ki emberölés büntettében [Btk. 160.§ (1) bekezdés és (2) bekezdés d) pont]; ezért a vádlottat 17 év fegyházban végrehajtandó szabadságvesztés büntetésre, 8 év közügyektől eltiltásra ítélte. Rendelkezett a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjáról, az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításáról, a lefoglalt bűnjelekről, valamint határozott az eljárásban felmerült bűnügyi költség viseléséről.

[2] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az ügyész a vádlott terhére, a kiszabott szabadságvesztés büntetés mértékének súlyosítása végett, míg a vádlott és a védője enyhítés érdekében, a középértékhez közelebb eső büntetés kiszabása érdekében jelentettek be fellebbezést.

[3] A Győri Fellebbviteli Főügyészség BF.60/2021/1-I. számú átiratában a vádlott terhére bejelentett ügyészi fellebbezést fenntartotta, míg a vádlott és védője enyhítést célzó jogorvoslati kérelmét nem tartotta alaposnak.

[4] Rámutatott, hogy a felülbírálat terjedelme a Be. 583.§ (3) bekezdés b) pontja és a Be. 590. § (3) bekezdésére figyelemmel korlátozott, továbbá hivatkozott arra, hogy az elsőfokú bíróság az eljárása során szabálysértést nem követett el.

[5] A bűncselekmény jogi minősítését helytállónak ítélte, míg a bünteteskiszabási körülményekkel összefüggésben némi változtatást indítványozott. E körben rámutatott arra, hogy az enyhítő körülmények sorából a munkaszerető életmódot és a vádlott

személyiségzavarát mellőzni kell, mert előbbi az mindenkitől elvárható minimális társadalmi norma, az utóbbi pedig a vádlott beszámítási képességét nem érintette. Hangsúlyozta, hogy a – tanúvallomások szerint - nyugodt, békés személyiségű vádlott motiválatlanul, egy énidegen, nagyon súlyos bűncselekményt követett el, hidegvérrel „kivégezte” a feleségét, ami az elkövető személyében rejlő fokozott társadalomra veszélyességre utal. Az enyhítő körülmények lehetővé teszik a határozott tartamú szabadságvesztés kiszabását, ugyanakkor a súlyosító körülmények száma és nyomatéka, a bűncselekmény tárgyi súlya, valamint az a körülmény, hogy a bűncselekmény a sértett három kiskorú gyermekének az életében maradandó és jóvátehetetlen károkat okozott, indokolja a hosszabb tartamú szabadságvesztés kiszabását.

[6] Indítványozta a bűnügyi költségre vonatkozó elsőfokú rendelkezés módosítását, mert az az eljárás során 627.962,- Ft összegben merült fel.

[7] Terhelt1 vádlott védője a fellebbviteli főügyészség indítványára tett észrevételében a büntetés enyhítését célzó fellebbezését fenntartotta. Álláspontja szerint a kiszabott súlyosítása nem indokolt, mivel ez már amúgy is olyan tartamú, amely – figyelemmel a vádlott életkorára is - a büntetés célját nem szolgálja.

[8] A fellebbviteli nyilvános ülésen a fellebbviteli főügyészség képviselője az átiratban írtakkal egyező nyilatkozatot tett és az ott írtak szerint indítványozta az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását. Kiemelte, hogy az elsőfokú bíróság a cselekmény elkövetés kori Btk. alkalmazásával rendelkezett a vádlott feltételes szabadon bocsátásáról, hiszen az az elbíráláskori (2020. november 5. napjától hatályos) Btk. 38.§ (4) bekezdés e) pont eb) alpont értelmében kizárt.

[9] A Terhelt1 vádlott védője az írásbeli fellebbezésében foglaltakat fenntartva kiemelte, hogy a vádlott a bűncselekmény elkövetését végig beismerte, együttműködött a hatóságokkal, továbbá büntetlen előéletű, a munkahelyi és családi körülményeiben is megmutatkozó példás életet él. Utalt arra, hogy a vádlott társadalomba való visszailleszkedése is biztosított, mert a lány és az unokája visszavárja. Ezek olyan lényeges körülmények, amelyek a büntetés enyhítését teszik lehetővé.

[10] Az utolsó szó jogán tett nyilatkozatában Terhelt1 vádlott a kiszabott szabadságvesztés büntetés tartamának enyhítését kérte.

[11] A bejelentett fellebbezés tartalmára és Be. 580. § (2) bekezdésében rögzített felülbírálat korlátjára figyelemmel, az ítéltábla a törvényszék ítéletének felülbírálata során a 591. § (2) bekezdése és Be. 590. § (3), (5) és (7) bekezdései szerint járt el, melynek eredményeképpen az ügyészi - a járulékos kérdések körében hozott rendelkezések részbeni helyesbítésére tett indítvány kivételével - és a védelmi fellebbezéseket nem találta alaposnak.

[12] A korlátozott felülbírálat keretében az ítéltábla vizsgálta a fellebbezéssel sérelmezett büntetőjogi joghátrányt, az elsőfokú bírósági eljárást, az abszolút és relatív hatályon kívül helyezési okokat. Hivatalból vizsgálta emellett az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező kérdéseket is. Ugyanakkor - a fellebbezés terjedelme és a Be. 580. § (2) bekezdésében írt korlátaira tekintettel - nem vizsgálhatta az elsőfokú ítélet megalapozottságát, a bűnösség megállapítására és a bűncselekmény minősítésére vonatkozó rendelkezést,

határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra, bűnösség és minősítés körében tett döntésre alapította.

[13] Az ítéltábla az elsőfokú bíróság eljárásában nem észlelt olyan Be. 607.§ (1) bekezdésben és a Be. 608. § (1) bekezdésben rögzített hibát, hiányosságot, amely az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését eredményezhette volna és mely a felülbírálatot gátolta volna.

[14] A Be.591.§ (2) bekezdés a) pontja szerint a másodfokú bíróság számára irányadó tényállás alapján helytállónak ítélte az ítéltábla a bűnösségre vont következtetést, olyan eltérő jogi álláspontot nem foglalt el, és olyan körülmény sem merült időközben fel, amelyre tekintettel az adott tényállás alapján is a vádlott felmentéséről vagy vele szemben az eljárás megszüntetéséről kellett volna rendelkezni.

[15] A büntetés kiszabási körülményeket az elsőfokú bíróság – túlnyomó részt - helyesen feltárta, azokat részletesen ismertette, e körben az ügyészi átirattal egyezően kisebb korrekcióra volt szükség. Egyetértett az ítéltábla azzal a fellebbviteli főügyészségi érveléssel, hogy a munkaszerető életmód, mint minimálisan mindenkitől elvárható társadalmi norma, feltüntetése disszonáns. Azonban az 56/2007. BK vélemény értelmében kifejezésre kell juttatni és értékelni kell azt aényt, hogy a vádlott állandó munkaviszonnyal rendelkezett, több évtizeden át egy munkahelyen dolgozott. Ez a tartósság olyan pozitív körülmény, amelyet a vádlott javára kell értékelni.

[16] Mellőzendő a súlyosító körülmények sorából a családon belüli erőszakos bűncselekmények köztudomásúan elszaporodott voltára hivatkozás, mert ilyen megállapítás az e tárgyban készített bűnügyi statisztikai adatok hiányában nem tehető.

[17] Az ítéltábla álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a fent helyesbített büntetés-kiszabási körülményeket a súlyuknak megfelelően értékelte, és helyesen állapította meg a határozott tartamú szabadságvesztés tartamát. A jelentős nyomatékkal bíró – maradék - súlyosító körülmények mellett a súlyuknak megfelelően értékelte az enyhítő körülményeket, különös tekintettel a vádlott büntetlen előéletét és a megbánó magatartását is kifejezésre juttató beismerő vallomását. A kiszabott szabadságvesztés megfelelően igazodik a vádlott személyében rejlő társadalomra veszélyesség fokához. Ez a büntetés arányos, megfelel a büntetés-kiszabási körülményeknek, és kellő súlyú ahhoz, hogy másokat és a vádlottat visszatartsa a hasonló jellegű bűncselekmény elkövetésétől. Ezért az ítéltábla sem a súlyosításra, sem az enyhítésére irányuló fellebbezésnek nem adott helyt.

[18] A másodfokú bíróság a Be. 590. § (3) bekezdése szerinti korlátozott felülbírálat során, a Be. 590. § (7) bekezdése alapján vizsgálta az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező járulékos kérdésekben hozott rendelkezések helyességét is, melynek során megállapította, hogy az ítélet járulékos rendelkezései túlnyomórészt törvényesek, apró pontatlanságot csupán lefoglalt bűnjelek és a bűnügyi költség körében tárt fel, amelyet az alábbiak szerint helyesbített.

[19] A bűnjelként kezelt biológiai anyagmaradványok további lefoglalására az eljárás érdekében már nincs szükség, ezért az ítéltábla a lefoglalás megszüntetése mellett azok megsemmisítését rendelte el a Be. 320. § (1) bekezdés a) pontja és (2) bekezdése alkalmazásával.

[20] Az eljárásban felmerült bűnügyi költségek számbavétele során az ítéltábla észlelte, hogy az erre vonatkozó elsőfokú rendelkezés helyesbítésre szorult, mert az elsőfokú bíróság e körben számítási hibát vétett. A nyomozás során felmerült - vádiratban is feltüntetett - bűnügyi költség összege 615.758,- Ft, amelyhez hozzá kell számítani az elsőfokú

eljárásban felmerült és megállapított összesen 12.204,- Ft-ot. Így Terhelt1 vádlott helyesen 627.962,- Ft bűnügyi költség megfizetésére köteles.

[21] Fentiekre figyelemmel a Győri Ítéltábla a Tatabányai Törvényszék 2021. február 26. napján kelt 3.B.178/2020/10. számú ítéletét a Be. 605. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta azzal, hogy pontosította a bűnjelekre és a bűnügyi költségre vonatkozó elsőfokú rendelkezéseket.

[22] Az ítéltábla a Btk. 92.§ (1) és (2) bekezdése szerint a kiszabott szabadságvesztésbe a vádlott által az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetésétől a másodfokú eljárás befejezéséig előzetes fogvatartásban töltött időt is beszámította.

Győr, 2021. május 5.

Dr. Péntek László sk. Szalainé dr. Joánovits Krisztina sk. dr. Takácsné dr.Helyes Klára sk.

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró

A Tatabányai Törvényszék 2021. február 26. napján kihirdetett 3.B.178/2021/10. számú ítélete a másodfokú bíróság határozatában írt változtatásokkal 2021. május 5. napján jogerőre emelkedett.

Dr. Péntek László sk.

a tanács elnöke